

Scénář k rozhlasové reportáži – p. Květoslava Kohoutková **– Lipník nad Bečvou**

Pokud se vypravíte do Lipníka nad Bečvou na nějakou tradiční kulturní akci, určitě se na ní podílela paní Květoslava Kohoutková.

Jak o sobě říká:

Zjistili, že jsem kulturně střelená.

Paní Kohoutková miluje knihy, tanec, zpěv, divadlo a folklor od nejútlejšího dětství. Ráda vzpomíná na chvíle, kdy jim tatínek četl pohádky u petrolejky:

Tenkrát jsme seděli všichni na otomanech, tatínek seděl u kamen, přikládal a u té petrolejky nám vždycky četl.

K lásce ke kultuře a ke knihám vedla i své děti. A nejenom své, po zkušenostech získaných při studiu a v různých zaměstnáních ji cesta přivedla k vytoužené profesi. Paní Kohoutková vystudovala v letech 1982 – 1987 Střední knihovnickou školu v Brně a až do odchodu do důchodu pracovala jako knihovnice dětského oddělení.

Já jsem měla nádhernou dětskou knihovnu. Plnou dětí. Práce v knihovně mě strašně bavila, protože jsem od rána do večera byla obklopená dětmi. Měla jsem radost, že děti, když šly ze školy, tak za mnou přišly a braly tu knihovnu jako takové útočiště.

Jako pracovnice knihovny měla paní Kohoutková za úkol uvádět besedy pro veřejnost. Díky jedné z nich přišla málem o práci. Beseda probíhala 28. února 1989 v sále Modré hvězdy.

Tentokrát jsem si vymyslela, že bych si pozvala pana Zdeňka Zapletala.

Beseda probíhala celkem v pohodě, protože pan Zapletal vyprávěl o svém životě a o své tvorbě. Když došlo na dotazy, tak studenti se ho začali ptát, co se děje v naší republice, proč se zakazuje spisovatelům psát pravda. Pan Zapletal jim začal odpovídat. Beseda skončila. Ani ne do hodiny byl v Lipníku hroznej poprask. Už se to řešilo na městském výboru KSČ, pak se to přeneslo na okresní výbor KSČ. Na druhý den přijela paní ředitelka se zástupkyní a udělali z toho všichni hrozný humbuk. Že tam byly nějaký protistátní řeči. Nakonec se to vysvětlilo. Pan Zapletal dostal zákaz činnosti no a já jsem v knihovně zůstala dál. Byla jsem za to strašně ráda, že mě nevyhodili.

Protože nás celá situace zajímala, rozhodli jsme se kontaktovat pana spisovatele Zdeňka Zapletala. Ten nám odpověděl, že si na besedu dobře vzpomíná a dovolil nám svá slova citovat:

Ano, na besedu si pamatuji. Někdo ze žáků se zeptal na moje oblíbené současné české autory. Jmenoval jsem Škvoreckého, Kunderu a další exilové spisovatele. Možná jsem vzpomněl některé jejich tituly. Paní Kohoutková mě potom informovala, že měla kvůli tomu nepříjemnosti. Překvapilo mě to, protože ve společnosti se už oteplovalo. Perestrojka už byla v plném proudu. Ještě víc mě pak překvapilo, když jsem byl oficiálně informován, že mám zákaz veřejných vystoupení v okrese Přerov. Moc dlouho ale netrval.